

АРТЕХИПИ ТУРБОТИ ТА ЕМПАТІЇ: РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЖІНКИ ЯК КУЛЬТУРНОГО МЕДІАТОРА В КІНЕМАТОГРАФІЧНОМУ ЖАНРІ ВЕСТЕРН

О. О. Косачова

Харківська державна академія культури, м. Харків, Україна
kosachovaolgaaleks@gmail.com

О. Kosachova

Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-0030-7892>

О. О. Косачова. Артехи́пи турботи та емпатії: репрезентація європейської жінки як культурного медіатора в кінематографічному жанрі вестерн

Дослідження присвячене аналізу архетипів турботи та емпатії в репрезентації європейської жінки в жанрі вестерн. Визначено, що жіночі образи в кінематографі відіграють роль культурних медіаторів, які сприяють налагодженню діалогу між різними культурними спільнотами в умовах конфлікту. На основі типології Керол С. Пірсон виявлено ключові архетипи, що втілюють турботу, захист і здатність до співпереживання. Результати підкреслюють важливість жіночого героїзму, який проявляється через піклування та емпатію, як факторів, що забезпечують гуманістичну функцію у вестернах, спрямовану на подолання соціальних та культурних бар'єрів.

Ключові слова: архетипи, вестерн, ігровий кінематограф, кіномитецтво, кінонарратив, кінодраматургія, жіночий герой, героїня, культурний медіатор, культурний діалог.

О. Kosachova. Archetypes of care and empathy: representation of the European woman as a cultural mediator in the cinematic Western genre

The purpose of this article is to examine the archetypes of the European woman as a cultural mediator in the cinematic Western genre, based on the methodological foundations of Carol S. Pearson's archetype classification. The study focuses particularly on the archetypes of care and empathy.

The methodology. The research employs an interdisciplinary approach combining: a narrative analysis of film plots and character development in selected Westerns; an archetypal analysis grounded in Pearson's typology (Caregiver, Lover, Innocent, Sage, etc.); film studies / art-studies methods to assess visual representation, semiotics, and cinematic context; a cultural-historical lens to interpret those archetypes within broader mythological and gendered narrative traditions.

The results. It is demonstrated that female characters in Westerns frequently enact Caregiver archetypes, embodying values of protection, compassion, and self-sacrifice, and function as cultural mediators between conflicting groups. In several cases, these Caregivers also enact the Lover archetype, highlighting love as a transformative force — and at times the Innocent archetype, stressing moral integrity and openness despite trauma. Female agency, in these portrayals, manifests through emotional depth, caring actions, and narrative roles that redirect conflict resolution beyond armed struggle.

The scientific novelty. The study addresses a notable gap in Western film scholarship by systematically examining female heroic archetypes, which have historically been overshadowed by male-centered narratology. By integrating Pearson's typology with art-studies and gender analysis, the article theorizes a new intersection — female archetypal agency in Westerns as cultural mediation and compassionate leadership — rather than mere passive roles.

The practical significance. The findings enrich film analysis curricula by expanding archetypal frameworks to include women's roles in genres traditionally seen as male-dominated. These insights are valuable for screenwriters, directors, and cultural critics to foster more nuanced female characters. The study also offers a conceptual toolkit for gender and myth studies, enabling deeper exploration of non-violent heroism and cross-cultural mediation in media narratives.

Keywords: archetypes, Western, fictional cinema, cinematic art, film narrative, film dramaturgy, female hero, heroine, cultural mediator, cultural dialogue.

Актуальність теми дослідження. Вестерн уважається візитною карткою американського кінематографу й досі є одним із найпопулярніших жанрів Голлівуду. Він досліджує не лише події, що мали місце в Америці другої половини XIX ст., а й події інших країн та історичних

періодів. Цей жанр тісно пов'язаний з історичним контекстом. З одного боку, він передбачає зображення реальних історичних подій та постатей; з іншого — дозволяє вводити вигаданих персонажів у певну епоху, формуючи архетипні уявлення про героїв.

У центрі кінематографічних наративів традиційно перебуває герой-чоловік, однак герої-жінки (героїні) є не менш важливою, особливо у вестерні, де жіночі ролі історично були складними й часто обмеженими. Суворе середовище, соціальні ієрархії та виклики виживання у вестернах підкреслюють унікальні труднощі й стійкість жіночих персонажів: «Хоча досвід чоловічого й жіночого героя на архетипному рівні є спільним, він суттєво відрізняється в деталях через ролі й можливості, доступні кожній статі в західному суспільстві» (Pearson & Pope, 1981, p. 5).

Аналіз жіночого героя у вестернах дозволяє глибше зрозуміти, як гендерна динаміка формує міфологічну й архетипну оповідь, розширюючи поняття героїзму поза межами традиційно чоловічих наративів. У цій статті розглядаються вестерни, у яких європейська жінка відіграє одну з центральних ролей. Завдяки здатності поєднувати вразливість із внутрішньою силою вона часто фігурує як культурний посередник між конфліктуючими сторонами.

Як постать, що зазнає насильства й несправедливості, вона часто стає голосом совісті та справедливості. Такі героїні нерідко встановлюють зв'язок із корінними народами, намагаючись зрозуміти їхній біль і культуру. Оскільки «комунікація — це сила жінки» (Pearson, 2015, p. 301), жінки, змушені виживати в жорсткому та несправедливому світі, виконують функції посередників між двома протилежними сторонами, символізуючи прагнення до примирення та відновлення рівноваги — часто попри власні страждання.

Нині ці героїні нагадують про важливість вирішення конфліктів шляхом діалогу, а не війни. Взаєморозуміння, основане на емпатії та визнанні прав інших культур, стає ключовим інструментом у запобіганні насильству. Уроки минулого демонструють, що співпраця та готовність слухати одне одного можуть відвернути руйнівні наслідки війни, зберігаючи не лише життя, а й цінність культурного розмаїття.

Постановка проблеми. Кінематограф володіє унікальною здатністю формувати суспільне розуміння історії, культури та соціальних трансформацій, особливо в умовах воєнних і культурних конфліктів. Важливою фігурою в цьому процесі є європейська жінка як культурна посередниця — медіаторка, здатна не лише відображати, але й активно долати протиріччя між колонізаторами та корінними народами. Проте в межах жанру вестерна, попри його потенціал, ця роль залишається значною мірою неосмисленою, а сам жанр часто знецінюється, у якому вбачають суто розважальний аспект, без глибокого історичного чи культурного змісту.

Вестерн традиційно зосереджується на чоловічих постатях та героїчних наративах, що сприяє формуванню упереджень, які маргіналізують жіночі образи, часто зводячи їх до другорядних або стереотипних ролей. Однак саме постать європейської жінки здатна виявити глибоку динаміку культурного посередництва — її здатність поєднувати світи, трансформувати конфлікти та переосмислювати історію. Ігнорування цього аспекту призводить до втрати важливого ключа до розуміння не лише жанру вестерна, але й ширших соціокультурних процесів.

Отже, виникає нагальна потреба в міждисциплінарному дослідженні, що ґрунтується на концептуальних розробках Керол С. Пірсон, з метою аналізу архетипів європейської жінки в кінематографічному вестерні. Таке дослідження поглибить усвідомлення її ролі як культурної посередниці та агента змін, демонструючи через кінематографічну символіку її потенціал до подолання конфліктів, сприяння культурній взаємодії та збереження історичної пам'яті в умовах постколоніальних і воєнних трансформацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Огляд джерел, представлених для аналізу, демонструє, що сучасні розвідки з кінематографічного жанру вестерн переважно зосереджуються на чоловічих персонажах і трансформаціях їхніх образів.

Насамперед слід звернутися до праць, які безпосередньо присвячені жанру вестерн. Актуальність і дискусійність статті Д. Бланко-Ерреро «Нові форми маскулінності в вестернах: кінець епохи Marlboro Man?» (Blanco-Herrero et

al., 2021) є беззаперечними. Автор визначає вестерн як «один із найбільш маскулітних та стереотипних кіножанрів» (там само, р. 1). У статті аналізуються три фільми, серед яких найбільш показовим є «Джейн береться до зброї» (2015), де головна роль належить жінці. Проте ця героїня не виконує функцію культурної посередниці у вирішенні конфліктів, що суттєво актуалізувало б цей фільм у межах цього дослідження. Водночас у статті міститься розділ «Гендерні студії та роль жінок у вестернах», який узагальнює ідеї трьох ключових дослідниць у сфері гендерних студій — Лори Малві, Елісон Бекдел та Юлії Крістевой.

Вартий уваги аналіз міфотворення в праці «Увічнення міфу: ідеологія у фільмі “Кістяний томагавк”» запропонував М. Картер (Carter, 2020). Автор зосереджується на ідеологічних міфах в обраному фільмі, аналізуючи чоловічі наративи та образи. Жіночі персонажі залишаються на периферії аналізу, їхнє символічне значення не розкривається. Також автор порушує тему формування образу жорстокого ворога — індіанців, що також стосується проблеми культурних конфліктів.

Дж. Севідж у статті «Справжня мужність: бруд, суб'єктивність і жіноче тіло в сучасних вестернах» (Savage, 2020) досліджує гендерну проблематику, тілесність та суб'єктивність жіночого тіла у вестернах. Однак аналіз архетипових змістів і роль героїні фільму як культурної посередниці залишається поверховим.

Багато публікацій ширшої тематики також оминають увагою героїнь або їхні архетипи. У статті А. Ш. Заїді «Іконічний американський вестерн у кіно та літературі» (Zaidi, 2017) розглядаються іконічні образи американського вестерна в кінематографі та літературі. Стаття має філософську глибину, пов'язуючи архетипи з трансісторичною значущістю жанру. Утім, образи головних героїнь або їхніх архетипів не аналізуються.

Концептуальну основу цього дослідження становлять фундаментальні праці К. Г. Юнга (Jung, 1964; Jung, 1970; Jung, 1972; Jung, 1989; Jung, 2004), Дж. Кемпбелла (Campbell, 1968) та К. С. Пірсона (Campbell, 1968; Pearson, 2012; Pearson, 2015; Pearson & Pope, 1981), а також

методології сценарного аналізу, запропоновані Р. Маккі (McKee, 1997), Б. Снайдером (Snyder, 2005) і Дж. Трубі (Truby, 2007; Truby, 2022).

Мета статті — дослідити архетипи європейської жінки як культурної посередниці в кінематографічному жанрі вестерн на основі методологічних засад, закладених класифікацією архетипів К. С. Пірсона, сфокусувавшись на архетипах турботи та емпатії.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Кінематограф, міфологія та архетипи тісно взаємопов'язані, адже фільми часто базуються на міфологічних мотивах й універсальних архетипах для створення переконливих наративів. Попри значну увагу до образу чоловічого героя, залишаються серйозні лакуни в дослідженні жіночого героя в кінематографі. Однією з небагатьох знакових праць є монографія «Жіночий герой в американській і британській літературі» (Pearson & Pope, 1981), у якій авторки зазначають: «Великі праці про героя — “Тисячолікий герой” Джозефа Кемпбелла, “Герой: Міф, образ, символ” Дороти Норман, “Герой: дослідження традиції, міфу та драми” Лорда Раглана — всі виходять із припущення, що герой — це чоловік. Це упередження сприяло тому, що як у літературі, так і в житті героїзм розглядається як винятково чоловіче явище. Ця праця виходить із припущення, що жінки є й завжди були героїчними, але культура часто була неспроможна це усвідомити» (там само, р. 4).

У 1991 р. К. С. Пірсон, фахівчиня з психології, вперше опублікувала одну з найвідоміших нині типологій архетипів «Пробудження внутрішніх героїв: Дванадцять архетипів, які допомагають нам знайти себе і змінити світ» (Pearson, 2012), що є провідною методологічною основою цього дослідження. Її систематизований і доступний виклад сприяв визнанню праці як у наукових колах, так і серед широкої читачької аудиторії.

У ході проведеного дослідження було виявлено немало архетипів, притаманних героїням вестернів. Серед них архетипи турботи та емпатії: Любляча (Caregiver), Закохана (Lover) та Невинна (Innocent), що водночас відіграють роль культурних медіаторів у конфліктних обставинах та ситуаціях.

Архетип Люблячої символізує турботу, захист і самовідданість. У кінематографі жанру вестерн архетип Люблячої (Caregiver) втілюють одразу кілька головних героїнь:

- Дебора Райт («Осінь шайєнів», англ. “Cheyenne Autumn”, реж. Дж. Форд, 1964),
- Креста Лі («Солдат у синьому мундирі», англ. “Soldier Blue”, реж. Р. Нельсон, 1970),
- Сара Ешлі («Австралія», англ. “Australia”, реж. Б. Лурманн, 2008).
- Розалі Квейд («Вороги», англ. “Hostiles” реж. С. Купер, 2017).

Ці героїні символізують материнство, захист, милосердя та збереження майбутнього в умовах хаосу. К. Юнг неодноразово підкреслював варіативність образу матері в міфології: «Концепт Великої Матері охоплює багато різних типів богинь-матерів... Як і будь-який архетип, материнський архетип має безліч проявів: особиста мати, бабуся, мачуха, свекруха; жінка, з якою існує емоційний зв'язок — няня, вихователька, прашурка...» (Jung, 2004, p. 7, 14). Так, у фільмах, що аналізуються, архетип Люблячої проявляється через образи вчительки («Осінь шайєнів»), молоді небайдужої жінки («Солдат у синьому мундирі»), прийомної матері («Австралія» і «Вороги») — тих, хто дарує дітям тепло й захист.

Дебора Райт («Осінь шайєнів») — вчителька, яка підтримує індіанців шайєнів у боротьбі за свободу, передусім дітей. Вона втілює архетип Люблячої через готовність захищати пригноблених, попри небезпеку та особисті страждання. Вона діє в умовах насилля та пригнічення, зберігаючи віру в справедливість і намагаючись забезпечити майбутнє для дітей. Її місія — не лише захист, але й відновлення балансу між народами. Дебора проявляє співчуття й прагнення до справедливості, навіть якщо це суперечить її культурі. Її самопожертва робить її втіленням турботи про беззахисних.

Креста Лі («Солдат у синьому мундирі») — один із наймудріших персонажів вестерна. Проживши тривалий час серед індіанців, вона стає культурним посередником, втілюючи архетип Люблячої завдяки своїй здатності цінувати життя в часи війни. Вона намагається запобігти насильству під час різанини в Сенд-Крік (1864), намагаючись врятувати життя дітей.

Героїня захищає корінне населення від жорстокості білих поселенців. Її мудрість, сила характеру й дипломатичність дозволяють їй діяти як оборонниці пригноблених. Вона також доглядає за солдатом Гонтасом, лікує та піклується про нього.

Крім того, Креста Лі втілює архетип Розважливої (Sage) завдяки своїй здатності бачити правду й осмислювати реальність у широкому контексті культурного конфлікту на землях Північної Америки. Вона чинить опір масовому насильству, розуміє трагедію конфлікту між американською армією та корінними народами, і здатна побачити в індіанцях не ворогів, а жертв культурного геноциду.

Сара Ешлі («Австралія») — героїня, яка втілює архетип Люблячої, захищаючи хлопчика Наллу від загроз: расизму, війни та примусового розлучення з родиною. Вона стає «щитом» від жорстокого середовища колоніальної Австралії. Вона є посередницею між європейською та аборигенною культурами, бореться з дискримінацією й несправедливістю, що робить її втіленням сили материнської любові.

Сара також є Люблячою, яка проходить шлях від холодної аристократки до матері, що любить і захищає Наллу. Її турбота виражається в боротьбі за прийняття культури іншого й прагненні до об'єднання людей. Вона — символ єдності, любові та гуманізму.

Героїня фільму «Вороги» Розалі Квейд уособлює архетип Люблячої, усиновлюючи хлопчика з племені шайєнів. Водночас у цієї героїні проявляється й архетип Невинної (Innocent), завдяки здатності зберігати людяність, відкритість і тепло, навіть коли біль та ненависть могли б зруйнувати її душу.

Розалі переживає глибоку трагедію після того, як вбивають її дітей та чоловіка. Попри нестерпний біль, її материнське серце не черствіє — навпаки, її скорбота стає рушійною силою протягом усього сюжету. Її страждання не призводять до озлоблення, а навпаки, підкреслюють її силу як матері, здатної любити попри втрату. Героїня долає всі випробування та символічно зцілює своє материнське серце, даруючи любов новій дитині.

Попри те, що її родину вбили команчі, вона не переносить ненависть на інші корінні народи. Вона тепло ставиться до шайєнської родини, з якою подорожує, намагаючись зрозуміти їхню культуру й біль. Її щирість, співчуття та доброта роблять її втіленням Невинної, яка зберігає віру в людське добро навіть у світі, повному жорстокості.

Описані героїні не лише символічно виконують функцію матерів, а й є творцями нового світу, зберігаючи надію на відновлення гармонії. У всіх чотирьох випадках архетип Люблячої проявляється у формі самовідданості, захисту пригноблених, подолання соціальних та культурних бар'єрів заради порятунку інших.

Окремо слід відзначити, що Сара Ешлі («Австралія») також втілює архетип Закоханої (Lover). Він виявляється в її глибокому емоційному зв'язку з Дровером, який допомагає їй трансформуватися, переосмислити власне життя та відкритися для кохання й людяності. Її любов не лише особиста, а й слугує каталізатором для турботи про Наллу, мотивуючи її створити безпечний і люблячий простір для своєї нової родини. У цьому разі архетип Закоханої посилює архетип Люблячої.

На окрему увагу заслуговують вестерни, у яких любовна історія є центральною. Так, героїні Та, що стоїть з кулаком («Той, що танцює з вовками», англ. "Dances With Wolves", реж. К. Костнер, 1990) та Кора Манро («Останній з могікан», англ. "The Last of the Mohicans", реж. М. Манн, 1992) втілюють архетип Закоханої, оскільки їхні образи пронизані темами кохання, внутрішньої пристрасті, емоційної глибини та об'єднуючої сили.

Героїня фільму «Той, що танцює з вовками» має індіанське ім'я «Та, що стоїть з кулаком» та є прийомною білою донькою шамана племені. Її кохання до Дж. Данбара стає ниткою, що з'єднує два світи — її народу і «чужинця». Її комунікативність, толерантність та емоційна глибина роблять її однією із центральних фігур, навколо якої розгортаються зміни. Вона також є посередницею між двома культурами, зокрема в ролі перекладачки.

Архетип Закоханої в цьому фільмі проявляється через її трансформаційне кохання. Вона

надихає Джона прийняти її світ, змінитися й навчитися розуміти культуру її народу. Її емоційна глибина та вірність почуттям демонструють готовність ризикувати й жертвувати заради кохання. Вона шукає гармонії та сенсу в коханні, яке стає основою її нового життя.

Героїня іншого фільму «Останній з могікан» Кора Манро має внутрішню силу, що дозволяє їй подолати межі між двома світами — британським колоніальним суспільством і корінними культурами Північної Америки, знайомими цивілізаційними межами та невідомою дикою природою. Вона не є пасивним спостерігачем, а активною учасницею подій, демонструючи стійкість, співчуття та відкритість до інших способів життя. Її інтерес до Наталієля По є не лише романтичним зв'язком, а й символічним об'єднанням двох контрастних культур.

Відповідно до архетипу Закоханої, Кора сміливо слідує за своїми емоціями, порушуючи соціальні норми та приймаючи любов як провідну силу. Її зв'язок з Натаніелем є трансформаційним — він руйнує культурні бар'єри та символізує можливість єдності, яка долає упередження. Її прагнення до глибокого емоційного зв'язку, готовність ризикувати всім заради любові та сміливість кинути виклик суспільству уособлюють суть архетипу Закоханої. Головна героїня доводить, що прихильність, емпатія та відданість можуть стати мостами між найполяризованішими світами.

Сестра Кори Манро з фільму «Останнього з могікан» Еліс Манро уособлює архетип Невинної через чистоту, невинність і трагічний фінал, який залишає її в пам'яті вічно юною. Вона зображена як тендітна, ніжна постать, не зіпсована жорстокістю навколишнього світу. Вона не є активним учасником конфлікту, але її присутність підкреслює контраст між чистотою юності та суворою реальністю війни.

Еліс залишається в пам'яті глядача як легка, мрійлива й віддалена від насилля. Її трагічна загибель у розквіті молодості перетворює її на вічний символ чистоти й невинності. Архетип Невинної у фігурі Еліс Манро проявляється через її щирість, доброту й віру в людську доброчесність. Вона символізує чисту душу, яка зберігає віру навіть перед лицем жорстокості.

Як молодша донька в родині Манро, Еліс мимоволі опиняється у вирі конфлікту між британськими колоністами та корінним населенням. Її зображують як беззахисну й по-дитячому наївну дівчину, яку постійно захищають сестра Кора або останній представник племені могікан Ункас. Її взаєморозуміння з Ункасом символізує можливу гармонію між двома культурами — британською і могіканською. Їхня історія, хоча й трагічна, підкреслює прагнення Еліс до єдності навіть у світі, роздертому війною.

Еліс і Ункас майже не мають діалогів у фільмі, але їхня взаємна прихильність передається через мовчазні жести: Ункас піклується про неї, захищає, а Еліс відповідає довірою та вдячністю, створюючи враження глибокого емоційного зв'язку.

Висновки. У дослідженні виявлено тісний зв'язок між кінематографом, міфологією та архетипами, що дозволяє розглядати фільми, зокрема жанру вестерн, як середовище репрезентації глибинних колективних уявлень. Підкреслено недостатню представленість жіночого героя в академічному дискурсі порівняно з чоловічим, що зумовлює необхідність вивчення жіночих архетипів у кінематографі.

На основі типології Керол С. Пірсон досліджено архетипи, характерні для героїнь вестерна, зокрема архетип Люблячої (Caregiver), що втілює ідеї турботи, захисту та самопожертви. Цей архетип відіграє ключову роль у зображенні жіночого героїзму в умовах конфлікту, насилля та культурного протистояння.

Виявлено, що деякі персонажі поєднують архетип Люблячої з архетипом Закоханої (Lover), що дозволяє глибше розкрити трансформаційну силу любові в жіночому досвіді. Підкреслено, що кохання виконує функцію особистісної та культурної інтеграції, сприяючи розширенню меж жіночого героїзму.

У дослідженні простежено прояв архетипу Невинної (Innocent), який акцентує на здатності до збереження людяності, щирості та віри в добро навіть у трагічних обставинах. Показано, що цей архетип є джерелом моральної сили, яка протистоїть руйнівним впливам середовища.

Таким чином, жіночі архетипи у вестерні виконують не лише наративну, а й гуманістичну функцію — забезпечують опору для емпатії, діалогу та зцілення. Підкреслено, що жіночий героїзм у досліджених фільмах розкривається через турботу, емоційну глибину та подолання культурних бар'єрів, утверджуючи альтернативні моделі героїзму, основані на цінностях співпереживання й любові.

Перспективи подальших досліджень полягають у розширенні аналізу жіночих архетипів у кіножанрі вестерн, зокрема зосередженні уваги на архетипах дії та трансформації. Актуальним є дослідження образу європейської жінки як агентки змін, яка активно впливає на розвиток подій, сприяючи подоланню конфліктів та культурних бар'єрів. Такий підхід дозволить глибше зрозуміти динаміку жіночого героїзму в контексті вестерна й розкрити нові моделі жіночої суб'єктності, що мають значення для сучасної кінематографії та гендерних студій.

Список посилань / References

- Betancourt, M. (2018). "Cinema" as a modernist conception of motion pictures. *AM Journal of Art and Media Studies*, 16, 55–67. <https://doi.org/10.25038/am.v0i16.254>. [In English].
- Blanco-Herrero, D., Rodríguez-Contreras, L., & Gutiérrez-San-Miguel, B. (2021). New forms of masculinity in Western films: the end of the Marlboro Man? *Communication & Society*, 34(2), 1–14. <https://doi.org/10.15581/003.34.2.1-14>. [In English].
- Boscaljon, D. (2024). Seeing Jung's shadow in a new light: Decolonizing the Undisciplined Depths. *Religions* 2024, 15(12), 1553. <https://doi.org/10.3390/rel15121553>. [In English].
- Campbell, J. (1968). *The Hero with a Thousand Faces*. Princeton University Press. [In English].
- Carter, M. (2020). The Perpetuation of Myth: Ideology in Bone Tomahawk. *Zeitschrift für Anglistik und Amerikanistik: a quarterly of language, literature and culture*, 68, 1–21. <https://doi.org/10.1515/zaa-2020-0004>. [In English].
- Cashman, C. R. (2019). Golden Ages and Silver Screens: The Construction of the Physician Hero in 1930–1940 American Cinema. *Journal of Medical Humanities*, 40(4), 553–568. <https://doi.org/10.1007/s10912-019-09554-0>. [In English].
- Harenda, O. (2022). Carl Jung's Colonial Passages: Archetypes on the Imperial Frontiers. *Hemispheres*, 37, 25–40. <https://doi.org/10.60018/Hemi.GIDO3088>. [In English].

- Jung, C. G. (1964). *Man and his Symbols*. Anchor Press. [In English].
- Jung, C. G. (1970). *Civilization in Transition*. Princeton University Press. [In English].
- Jung, C. G. (1972). *The Structure and Dynamics of the Psyche*. Princeton University Press. [In English].
- Jung, C. G. (1989). *Memories, Dreams, Reflections*. Vintage Books. [In English].
- Jung, C. G. (2004). *Four Archetypes: Mother, Rebirth, Spirit, Trickster*. Routledge. [In English].
- Kosachova, O. (2024). War film: morphological and dramaturgical analysis. In *Culture and Art in Modern Scientific Discourse: Monograph*. (pp. 150–181). PC Technology Center. <https://doi.org/10.15587/978-617-7319-95-4.CH6>. [In English].
- Kosachova, O. (2023). Western Remakes: Textual and Cultural Aspects. *Media Education*, 19(2), 290–301. <https://doi.org/10.13187/me.2023.2.290> [In English].
- McKee, R. (1997). *Story: Substance, Structure, Style and the Principles of Screenwriting*. Regan Books. [In English].
- Miranda-Galbe, J., Cabezuelo-Lorenzo, F., & Lopez-Medel, I. (2021). Analytical Model of Transmedia Storytelling Ecosystems in Audiovisual Fiction: The Spanish Model of The Ministry of Time. *Communication & Society*, 34(1), 1–13. <https://doi.org/10.15581/003.34.1.1-13>. [In English].
- Pearson, C. S. (2012). *Awakening the Heroes Within: Twelve Archetypes to Help Us Find Ourselves and Transform Our World*. HarperOne. [In English].
- Pearson, C. S. (2015). *Persephone Rising. Awakening the Heroine Within*. Collins Publishers. [In English].
- Pearson, C. S., & Pope, K. (1981). *The Female Hero in American and British Literature*. R. R. Bowker Company. [In English].
- Savage, J. (2020). True Grit: Dirt, Subjectivity and the Female Body in Contemporary Westerns. *Zeitschrift für Anglistik und Amerikanistik*, 68(1), 53–66. <https://doi.org/10.1515/zaa-2020-0006>. [In English].
- Snyder, B. (2005). *Save the Cat! The Last Book on Screenwriting You'll Ever Need*. Michael Wiese Productions. [In English].
- Stiglegger, M. (2022). The inner frontier. Images of the USA in recent Western cinema (2000–2020). *GeoJournal*, 1–10. <https://doi.org/10.1007/s10708-022-10659-8>. [In English].
- Truby, J. (2007). *The Anatomy of Story: 22 Steps to Becoming a Master Storyteller*. Faber & Faber. [In English].
- Truby, J. (2022). *The Anatomy of Genres: How Story Forms Explain the Way the World Works*. Picador. [In English].
- Zaidi, S. A. (2017). The Iconic American Western in Film and Literature. *Acta Neophilologica*, 50(1–2), 83–94. <https://doi.org/10.4312/an.50.1-2.83-94>. [In English].

Надійшла до редколегії 08.05.2025

О. О. Косачова

доцент, кандидат наук із соціальних комунікацій, Харківська державна академія культури, м. Харків, Україна

O. Kosachova

Associate Professor, Candidate of Sciences in Social Communications, Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv, Ukraine
